

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek

sprawy z powództwa: **Syndyka Masy Upadłości Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Usługowego i Handlowego (...) SP. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w Z.**

przeciwko: **(...) sp. z o.o. w G.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 27 kwietnia 2012 r., sygn. akt VI GC 355/11

p o s t a n a w i a: uchylić zaskarżone postanowienie, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Legnicy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Legnicy odrzucił sprzeciw strony pozwanej od nakazu zapłaty, uznając, że sprzeciw był spóźniony.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła strona pozwana, podnosząc zarzuty naruszenia przepisów:

1. art. 133 § 2 k.p.c. i art. 133 § 2a k.p.c. w zw. z § 3 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12.10.2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych, mającego istotny wpływ na wynik sprawy, przez uznanie za skuteczne doręczenie nakazu zapłaty wraz z załącznikami do rąk osoby niebędącej pracownikiem strony pozwanej, nieupoważnionej do odbioru korespondencji, J. N., poza budynkiem strony pozwanej;
2. art. 504 § 1 k.p.c. mającego istotny wpływ na wynik sprawy, przez wydanie postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu z uwagi na błędne ustalenie przez Sąd daty doręczenia tego orzeczenia stronie pozwanej na dzień 11.04.2012 r., gdy nakaz został doręczony 12.04.2012 r., kiedy to J. N. przekazała stronie pozwanej nakaz zapłaty wraz z załącznikami;
3. art. 233 § 1 k.p.c., mającego istotny wpływ na wynik sprawy, polegającego na braku wszechstronnej oceny dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia, tj. zwrotnego potwierdzenia odbioru, na którym brak jest podpisu pracownika strony pozwanej, upoważnionej do odbioru korespondencji, a dowód doręczenia nie wymienia prawidłowych danych osobowych J. N. i błędnie podaje, że jest ona zatrudniona na stanowisku kierowniczym.

W oparciu o powyższe zarzuty strona pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o zasądzenie od strony powodowej na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia i o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne.

Skarżąca trafnie wskazywała, że doręczenie mogło nastąpić wyłącznie do rąk pracownika upoważnionego do odbioru korespondencji (art. 133 § 2 k.p.c.). Jakkolwiek nie jest wymagane, aby osoba odbierająca korespondencję w imieniu osoby prawnej jako upoważniony pracownik była zatrudniona u adresata na stanowisku kierowniczym ani też legitymowała się formalnym, pisemnym pełnomocnictwem, które może zostać udzielone także w sposób dorozumiany (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28.06.2007 r., IV Cz 33/07, Lex nr 488972), to jednak doręczenie nie może być dokonywane pracownikowi przypadkowemu, zwłaszcza, jeśli następuje poza siedzibą (przedsiębiorstwem) spółki. Strona pozwana wskazywała, że doręczenie nastąpiło do rąk J. N., będącej pracownikiem produkcyjnym, niemającym związku z działalnością organizacyjną i administracyjną strony pozwanej. Doręczenie nastąpiło w chwili, gdy opuszczała ona zakład pracy, a zatem, w omawianych okolicznościach, w istocie miałyby charakter przypadkowy. Trafnie wskazywała przy tym skarżąca, że do powyższego wniosku mogłaby prowadzić również treść adnotacji, zamieszczonych na zwrotnym potwierdzeniu odbioru, a niepozwalających na ustalenie personaliów osoby odbierającej korespondencję i jej upoważnienia do odbioru korespondencji. Do wniosku o takowym upoważnieniu, nawet dorozumianym, w chwili obecnej nie mogła prowadzić uczyniona odręcznie przez doręczającego wzmianka, określająca osobę odbierającą jako „J. kierownika”. Takie określenie mogłoby potwierdzić wskazywaną przez skarżącą wersję o przypadkowym doborze osoby, której doręczono odpis nakazu zapłaty, bez zweryfikowania jej uprawnień do odbioru korespondencji oraz charakteru i rodzaju zatrudnienia w pozwanej spółce. Jednocześnie, jak trafnie wskazywała strona powodowa, na zwrotnym potwierdzeniu odbioru znajduje się pieczęć firmowa strony pozwanej, przy czym pozwana nie wyjaśniła, w jaki sposób pieczęcią tą miałby dysponować pracownik produkcji, w dodatku po zakończeniu wykonywania obowiązków pracowniczych. Wskazane kwestie pozostawiały zbyt wiele wątpliwości co do prawidłowości doręczenia, a jednocześnie nie pozwalały w chwili obecnej zaaprobować twierdzeń strony pozwanej, dotyczących doręczenia korespondencji osobie nieuprawnionej, wybranej przypadkowo przez doręczyciela.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie, uznając, że okoliczności doręczenia spornej korespondencji oraz upoważnienia J. N. do odbioru pism kierowanych do strony pozwanej wymagają szczegółowych ustaleń, które winien poczynić Sąd pierwszej instancji przed podjęciem decyzji o nadaniu sprzeciwowi biegu lub też przed wydaniem ponownego postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu (art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd pierwszej instancji rozstrzygnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 1 k.p.c.).